

Kristi förklarings dag

Psalmer: 406, Ps89, 165, 166, 70, 322

Texter: 2 Mos 40:34-38, Upp 1:9-20, Luk 9:28-36

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus.
Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, du kom med nåden och sanningen. Hjälp oss att vila i tron på Dig som utgett dig själv för oss. Lär oss att bli dina efterföljare, så att vi tjänar varandra i kärlek. Amen.

Idag handlar evangelietexten om hur Jesus visade sin gudomliga härlighet för tre av lärjungarna när de var med honom på berget. Men strax dolde han sin härlighet och gick ned från berget och ställde färdens till Jerusalem. Det var i enlighet med hans uppdrag. Han hade inte kommit för att bli betjänad utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många. Episteltexten innehåller en syn som den uppståndne Jesus gav aposteln Johannes när han var landsförvisad till ön Patmos. I den synen fick han se Jesus i sitt gudomliga majestät. Synen visar att Jesus har makt och majestät att döma världen. Så ska alla en dag se honom. Men så framträdde han inte under sin offentliga verksamhet här på jorden.

Paulus skriver Filipperbrevet: *Han räknade inte sin tillvaro som Gud som ett segerbyte.* Med de orden visar Paulus på den stora skillnaden mellan konungarnas konung och en jordisk kung eller härförare. I antiken då en kung återvände som segrare efter ett fälttåg red han in i huvudstaden med sitt segerbyte. Segerherren visade upp segerbytet för att demonstrera och befästa sin makt och bli ärad och fruktad av folket. Men Jesus demonstrerade inte sin makt för att bli ärad och fruktad.

Jesus ägde en härlighet, större än någon annan kung. Han var till i Gudsgestalt. Det innebär att han ägde gudomlig härlighet och makt ända från födelsen. Men det var inget han visade upp för att vinna egna fördelar. Visst visade han ibland att han ägde gudomlig härlighet. På berget fick tre av hans lärjungar se hans majestät. Han lät sin gudomliga makt glimta fram när han botade sjuka och uppväckte döda. Men han demonstrerade inte sin makt i själviskt syfte. Alla hans gärningar var frälsningsgärningar

förutsagda i de heliga Skrifterna. Med sina gudomliga gärningar identifierade han sig som den utlovade Messias. Karaktären på gärningarna var sådana att de visade på Guds kärlek och nåd till oss ovärdiga.

När människorna såg på Jesus kunde de, i de flesta fall, inte se hans gudomliga härlighet. Ändå är han konungarnas Konung som med ett ord kunde kalla mer än tolv legioner änglar till sin hjälp. Men han framträdde inte som gudomlig Kung. Han dolde sitt majestät under en tjänares mantel.

Nu kan även tjänare ha en aktad ställning. Men Jesus blev en föraktad tjänare. Jesus ödmjukade sig för att tjäna oss på ett sätt som vi har svårt att förstå. Han blev lydig intill döden – döden på korset. Profeten Jesaja skriver att de som såg honom i hans lidande såg varken skönhet eller majestät. Korset var en fruktansvärd tortyr uppfunnen av den romerska krigsmaskinen för att avrätta de mest föraktade brottslingarna och upprorsmännen.

Jesus kunde ha visat att han hade gudomligt majestät. Då skulle alla, även hans fiender, tvingats böja sig för honom. Men han såg inte till sitt eget bästa utan tänkte främst på oss. Han gick korsets väg som det var förutsagt om honom. Han blev lydig intill döden på korset för att frälsa oss från våra synder. Hans död var en död i vårt ställe. Oskyldig led han i syndares ställe. Vi hade förtjänat att bli övergivna av Gud, lida helvetets ångest och dödens straff för våra synders skull. Av kärlek till oss trädde han i vårt ställe och vann en evig förlossning åt oss.

Fanns det någon egoism i Jesu handlande? Inte ett spår. Fanns det någon självupptagenhet eller stolthet? Absolut ingenting. Såg han till sitt eget bästa? Inte alls. Hos Jesus ser vi endast ödmjukhet och lydnad. Jesus utgav sig själv och blev lydig intill döden på korset av kärlek till oss för att frälsa oss från den eviga döden. Därför har också Gud upphöjt honom över allting och gett honom namnet över alla namn. Han är vår Frälsare som är upphöjd över allting. Det finns ingen annan Frälsare. *”Hos ingen annan finns frälsningen. Inte heller finns det under himlen något annat namn, som givits åt människor, genom vilket vi blir frälsta.”*(Apg 4:12). Han är värd all tacksägelse och honom ska vi ära med allt vi gör.

Med sin lydnad och sitt offer uträttade Jesus precis det som var förutsagt om honom. Han tog bort världens synder. Därför har Gud upphöjt honom över allting. Jesu upphöjelse började med att han tog tillbaka sitt liv, steg

ned till helvetet och förkunnade sin seger, gick ut ur graven och blev upptagen till himmelen. Han sitter nu på Faderns högra sida. Det innebär att han nu utövar sin gudomliga makt och råder över allting. Han döljer inte längre sin gudomliga härlighet under en tjänares mantel. Men han är densamme nu och i evighet. I sin härlighet fortsätter han visa oss kärlek och regerar över allting så att det samverkar till det bästa för oss. I sin nåd regerar han i sin kyrka till vår frälsning, han för vår talan inför Fadern och ber för oss.

Jesus är konungarnas Konung och han ska en dag hålla dom över alla människor. Han visade sin makt och auktoritet att hålla dom i en mäktig syn för aposteln Johannes: Hans huvud och hår var vitt som vit ull, som snö, och hans ögon var som eldslågor. Hans fötter liknade skinande malm som glöder i smältugnen, och hans röst var som dånet av väldiga vatten. Så ska han uppenbara sig en dag och alla ska se honom - också de som genomborrat honom. Då ska han framträda som härskaren över jordens kungar.

Den dagen ska alla i himmelen och på jorden och under jorden bekänna, Gud, Fadern till ära, att Jesus Kristus är HERREN. I himmeln lovsjunger redan änglarna honom och bekänner detta. På jorden bekänner redan de troende att Jesus Kristus är HERREN. På det sättet blir Fadern ärad. Men en dag ska också alla som inte tror, Guds fiender, och de onda andarna tvingas erkänna att Jesus Kristus är HERREN. Fadern ska bli ärad i detta, men deras erkännande på den yttersta dagen att Jesus är HERREN ska inte bli till frälsning för dem utan till dom. Aposteln Johannes skriver: *Den som tror på honom blir inte dömd. Men den som inte tror är redan dömd, eftersom han inte tror på Guds enfödde Sons namn.*

Vi kan bara förhålla oss på två olika sätt till budskapet om vad Jesus gjort. Antingen tror vi det, eller så tror vi det inte. Men det främsta syftet med att det förkunnas för oss är att vi ska tro det *så att vi blir funna i honom, inte med vår egen rättfärdighet, den som kommer av lagen, utan med den som kommer genom tron på Kristus, rättfärdigheten från Gud genom tron* – som Paulus på ett ställe skriver. Det är det viktigaste i livet, att vi tar till oss evangeliet och tillämpar det på oss själva så att vi kan stämma in i Lilla katekesens ord: Jag tror att Jesus Kristus är min Herre... han har återlöst och förvärvat mig, förlorade och fördömda människa, från alla synder, från dödens och djävulens makt, inte med guld eller silver utan med sitt heliga och dyrbara blod och oskyldiga lidande och död. Allt detta har han gjort

för att jag ska tillhöra honom, leva under honom i hans rike och tjäna honom i evig rättfärdighet, oskuld och salighet,...

Meningen med livet är inte att vi ska leva för oss själva. Vårt mål är inte att skapa oss en tillvaro här på jorden med så stora fördelar som möjligt för egen del. *Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men förlorar sin själ.* Vi har vårt medborgarskap i himmelen och därifrån väntar vi Herren Jesus Kristus som Frälsare. Men det är ännu nödvändigt att vi får leva kvar här ännu en tid; för att hjälpa våra barn, våra närmaste och våra trossyskon till framsteg och glädje i tron, för att vittna om Kristus och kämpa för tron på evangeliet, för att tjäna varandra med vår tid, våra krafter, våra tillgångar – så som Gud befallt i sina bud. Men när vår tjänstgöring är färdig ska han kalla oss hem till sig. Och när han en gång kommer tillbaka ska han förvandla våra bräckliga kroppar så att vi blir lika honom i hans härlighet, ty han har makt att lägga allt under sig. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, vi står förundrade inför din stora kärlek som vi inte förtjänat. Du gav oss inte bara en allmosa av vad du kunde undvara, utan du gav ditt liv till lösen för oss. Därför vill vi tacka dig i evighet. Vi ser fram emot den dag vi får se dig i din gudomliga härlighet, det är nog för oss, där är det gott att vara. Amen.